N O R A K S T S

Lieta Nr.A42966509
Lietvedības Nr.A03891-10/44

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2010.gada 29.novembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese S.Pone,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *V.K.*, personas kods */personas kods/*, pieteikuma par Rīgas rajona Stopiņu novada Domes Administratīvās komisijas 2008.gada 2.decembra lēmuma Nr.B82-31.434./08 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvā rajona tiesā 2009.gada 30.jūlijā saņemts *V.K.* (turpmāk arī – pieteicējs) pieteikums par Rīgas rajona Stopiņu novada Domes Administratīvās komisijas (turpmāk arī – atbildētāja) 2008.gada 2.decembra lēmuma Nr.B82-31.434./08 (turpmāk arī – pārsūdzētais lēmums) atcelšanu. Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2009.gada 26.oktobra lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta Nr.A42966509.

Ar pārsūdzēto lēmumu pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 51.panta otrās daļas.

[2] Pieteicējs uzskata, ka pārsūdzētais lēmums ir atceļams, pamatojoties uz šādiem argumentiem:

[2.1] Pieteicējs atsaucas uz LAPK 268.1 panta pirmo daļu un norāda, ka uzskata, ka šo tiesību mērķis ir dot iespēju adresātam iepazīties ar lietas materiāliem, izteikt savu viedokli, sniegt paskaidrojumus, iesniegt pierādījumus jeb īstenot tiesības „tikt uzklausītam", kā arī sagatavot savu aizstāvību. Par lietas izskatīšanas vietu un laiku pieteicējam netika paziņots, jo iestādes kļūdas dēļ paziņojums tika nosūtīts uz kļūdainu adresi. Pieteicējs atsaucas uz Administratīvā procesa likuma 10.pantu, ka iestādes kļūda, kuras pieļaušanā privātpersona nav vainojama, nedrīkst radīt privātpersonai nelabvēlīgas sekas.

[2.2] Pieteicējs atsaucas uz LAPK 260.panta trešo daļu, kurā teikts, ka lietu bez personas klātbūtnes var izskatīt tikai tad, ja zināms, ka tai ir savlaicīgi paziņots par lietas izskatīšanas vietu un laiku un ja no tās nav saņemts lūgums atlikt lietas izskatīšanu. Tā kā atbildētāja nebija pieteicējam paziņojusi par lietas

izskatīšanas vietu un laiku, jo paziņojuma nosūtīšanu uz nepareizu adresi nevar uzskatīt par adresāta informēšanu, atbildētāja, atbilstoši LAPK 260.panta trešajai daļai, nebija tiesīga vispār skatīt lietu par pieteicēja administratīvo sodīšanu, jo pieteicējam netika dota iespēja īstenot LAPK 260.panta pirmajā un otrajā daļā noteiktās tiesības. Tādējādi pieteicējam administratīvajā procesā bija liegtas tiesības uz jebkādu aizstāvību, kas ir būtisks gan Satversmē, gan LAPK, gan Administratīvā procesa likumā garantēto tiesību aizskārumus.

[2.3] Tā kā pieteicējam bija liegta iespēja piedalīties administratīvās lietas izskatīšanā, viņš nevarēja iesniegt pierādījumus, piemēram, par to, ka zāle nekavējoši tika nopļauta un ka tādējādi jebkāda kūlas veidošanās iespēja tika novērsta. Pieteicējs nekavējoties novērsa iespējamās kaitīgās sekas, kas, atbilstoši LAPK 33.panta pirmās daļas 2.punktam, atzīstams par atbildību mīkstinošu apstākli. Pieteicējs norāda, ka atbildētāja Lēmumā kļūdaini konstatējusi, ka nepastāv apstākļi, kas mīkstina pieteicēja atbildību un nav izpildījusi LAPK 272.pantā noteikto – nav noskaidrojusi visu lēmuma pieņemšanā būtisko informāciju, kas var ietekmēt pārsūdzēto lēmumu. Kā arī atbildētāja nav vērtējusi apstākli, ka 2008.gada vasaras laika apstākļu dēļ (biežo lietus periodu) attiecīgajā teritorijā bija apgrūtināta piebraukšana, kas kavēja zāles savlaicīgu pļaušanu pašu spēkiem bez speciālas tehnikas.

[2.4] Pieteicējs uzskata, ka, tā kā atbildētāja nevienu no LAPK noteiktajām darbībām (paziņošana par administratīvās lietas laiku un vietu, Lēmuma nosūtīšana) nav izpildījusi, no tā secināms, ka ir būtiski pārkāptas pieteicēja tiesības administratīvajā procesā īstenot aizstāvību – sniegt paskaidrojumus, iesniegt pierādījumus, informēt iestādi par atbildības mīkstinošiem apstākļiem, sadarboties ar iestādi. Atbildētāja pieļautā rīcība, liedzot pieteicējam tiesības tikt uzklausītam un sniegt paskaidrojumus, kā arī aktīvi īstenot savu aizstāvību, ir nozīmīgi procesuālie pārkāpumi, kas ir radījuši pieteicēja tiesību būtisku aizkārumu un noveduši pie kļūdaina pārsūdzēta lēmuma pieņemšanas.

[2.5]Pieteicējam pastāv šaubas, vai iestāde 2008.gada 2.decembrī vispār bija tiesīga skatīt administratīvā pārkāpuma lietu atbilstoši LAPK 270.panta pirmajai daļai. Pieteicējs atsaucas uz LAPK 270. panta pirmo daļu un norāda, ka no pārsūdzētā lēmuma izriet, ka iespējamais administratīvais pārkāpums fiksēts 2008.gada 24.septembrī, savukārt protokols par to sastādīts tikai 2008.gada 30.oktobrī.Pieteicējs uzskata, ka, atbilstoši LAPK 270.panta pirmajai daļai, atbildētājai lieta bija jāizskata līdz 2008.gada 30.novembrim, taču atbildētāja to izskatīja tikai 2008.gada 2.decembrī, tātad divas dienas pēc likumā noteiktā administratīvās lietas izskatīšanas termiņa. No minētā konstatējams, ka atbildētāja izskatījis tādas administratīvas lietas materiālus, kuru atbilstoši LAPK 270.panta pirmajai daļai vairs nebija tiesīga skatīt.

[2.6] Pieteicējs atsaucas uz LAPK 51.panta otro daļu un norāda, ka no pārsūdzētā lēmuma izriet, ka iespējamā administratīvā pārkāpuma objektīvā puse nav konstatēta, jo ar protokolu ir konstatēta tikai zāles nepļaušana, taču nav konstatēts otrs obligātais priekšnosacījums – zemes apsaimniekošanas pasākumu neizpildīšana. Tā kā tiesību normā lietots saiklis „un”, kas paredz abu

priekšnosacījumu iestāšanos, tad administratīvā pārkāpuma objektīvo pusi var konstatēt tikai pastāvot abiem LAPK 51.panta otrajā daļā minētajiem kritērijiem. Nepastāvot administratīvā pārkāpuma objektīvajai pusei, nevar konstatēt administratīvā pārkāpuma sastāvu.

[2.7] Pieteicējs uzskata, ka pārsūdzētais lēmums ir prettiesisks un atceļams, jo pieļauti gan būtiski procesuālo, gan materiālo tiesību normu pārkāpumi.

[3] Atbildētāja tiesā 2010.gada 5.februārī iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā norāda, ka pieteicēja pieteikumu atzīst daļēji, turpmāko apsvērumu dēļ:

[3.1] 2008.gada 30.oktobrī Rīgas rajona Stopiņu novada pašvaldības policijas inspektors *A.P.* sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.EO201023, par to, ka 2008.gada 24.septembrī plkst.12:45 konstatēts, ka *V.K.* sev piederošā zemes īpašumā */adrese/* neizpilda zemes apsaimniekošanas pasākumus, kas izpaužas kā zāles nepļaušana, lai tiktu novērsta kūlas veidošanās. Konstatējot pārkāpumu, atbildētāja, pamatojoties uz LAPK 51.panta 2.punktu, uzsākusi administratīvo lietvedību. Atbildētāja, izskatot lietā iesniegtos dokumentus, konstatēja, ka pārkāpuma kvalifikācija atbilst nodarījuma faktiskajiem apstākļiem, kā arī tika konstatēts administratīvā pārkāpuma sastāvs.

[3.2] Atbildētāja atsaucas uz LAPK 51.pantu, ka pie administratīvās atbildības ir saucams zemes gabala apsaimniekotājs - pietiecējs, kā nekustamā īpašuma */adrese/* īpašnieks, par ko lietā strīda nav. Atbildētāja norāda, ka, lai konstatētu administratīvā pārkāpuma objektīvo pusi, komisija ir izvērtējusi pie administratīvās atbildības sauktās personas darbību vai bezdarbību un konstatējusi, ka tā atbilst administratīvā pārkāpuma kvalifikācijai.

[3.3] Atbildētāja norāda, ka ir izvērtējusi pieteicēja darbību vai bezdarbību atbilstoši Ministra kabineta 2008.gada 29.jūlija rīkojumam Nr.456. „Par rīcības plānu kūlas dedzināšanas apkarošanai 2008.-2010.gadam", likuma „Par zemes lietošanu un zemes ierīcību" 30.pantam, Ministra kabineta 2004.gada 17.februāra noteikumiem Nr.82 „Ugunsdzēsības noteikumi", Stopiņu pagasta pašvaldības 2004.gada 30.jūnija saistošo noteikumu Nr.7 „Stopiņu pagasta pašvaldības teritorijas un tajā esošo ēku un būvju uzturēšanas noteikumi" 1.1.6.punktam.

Atbildētāja norāda, ka zemes apsaimniekošanas pasākums, kas izpaužas kā zāles nepļaušana, lai tiktu novērsta kūlas veidošanās nepildīšanas fakts ir dokumentāli fiksēts, izdarot foto un sastādot administratīvo protokolu.

[3.4] Atbildētāja norāda, ka pieteicējs savos paskaidrojumos uz administratīvā pārkāpuma fakta konstatēšanas brīdi atzīst, ka nebija pildījis zemes apsaimniekošanas pasākumus, jo zemes gabals, pieteicējam piederošā īpašumā */adrese/*, atrodas purvainā vietā un pavasarī, rudenī ir apgrūtināta uzbraukšana ar pļaušanas tehniku.

[3.5] Atbildētāja atsaucas uz LAPK 1.pantu, 22.pantu, 40.pantu un norāda, ka ir piemērojusi attiecīgā panta sankcijā paredzēto sodu. Atbildētāja

secina, ka piemērotais sods 150.00 latu apmērā ir atzīstams par tiesisku un samērīgu izdarītajam pārkāpumam, jo izdarītais administratīvais pārkāpums var radīt veselības un dzīvības apdraudējumu pašam pārkāpējam un citām personām, kā arī radīt būtisku kaitējumu videi un materiālos zaudējumus personām un valstij. Ņemot vērā minētos apstākļus, atbildētāja, atsaucoties uz LAPK 21.pantu uzskata, ka izdarītais pārkāpums nevar tikt atzīts par maznozīmīgu.

[3.6] Atbildētāja attiecībā par pieteicēja norādīto, ka ir nekavējoties nopļāvis zāli un tika novērsta kūlas veidošanās iespēja, norāda, ka nodarījuma seku novēršana ir notikusi pēc tam, kad Stopiņu pašvaldības policijas inspektors bija sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu par pārkāpuma faktu, kā arī izskaidrojis pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesības un pienākumus saskaņā ar LAPK 260.pantu un pieņēmis no personas rakstiskus paskaidrojumus. Atbildētāja, atsaucoties uz LAPK 270.panta pirmo un otro daļu, nepiekrīt pieteicēja apgalvojumiem par to, ka administratīvā lieta bija jāizskata līdz 2008.gada 30.novembrim. Atbildētāja norāda, ka iestāde, kas sastādījusi Administratīvo pārkāpuma protokolu, to atbildētājai izskatīšanai ir nosūtījusi 2008.gada 31.oktobrī, tātad atbildētāja, ņemot vērā, ka 2008.gadā 1. un 2.novembris bija brīvdiena, lietu saņēma 3.novembrī.

[3.7] Atbildētāja atsaucas uz Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2004.gada 23.novembra spriedumu lietā Nr.SKA-216 9.punktu. Atbildētāja uzskata, ka sākotnējā lēmuma pieņemšanas termiņa iespējamā pārkāpšana nevarēja ietekmēt pārsūdzamā lēmuma saturu un tiesiskumu, jo šajā gadījumā nav konstatējamas cēloņsakarības starp procesuālo pārkāpumu un citāda lēmuma iespējamību.

Atbildētāja atzīst šo pārkāpumu par nebūtisku procesuālu pārkāpumu, turklāt pārsūdzētais lēmums, kā atzīst atbildētāja, pieņemts nepārkāpjot LAPK 37.panta pirmajā daļā noteikto četru mēnešu termiņu administratīvā soda uzlikšanai.

[4] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 114.panta pirmo daļu, ja lietā esošie dokumenti ir pietiekami un tam rakstveidā piekritis pieteicējs, trešā persona un šā likuma 29.pantā minētais tiesību subjekts, tiesa var izspriest lietu bez tiesas sēdes (rakstveida procesā). Lietās par publisko tiesību līguma atbilstību tiesību normām, tā spēkā esamību un izpildes pareizību gadījumos, kad atbildētājs ir privātpersona, nepieciešama arī atbildētāja piekrišana rakstveida procesam.

No lietas materiāliem izriet, ka pieteicējs piekritis lietas izskatīšanai rakstveida procesā *(lietas 26.lapa)*. Tiesa atzīst, ka lietā esošie dokumenti ir pietiekami, lai lietu izskatītu rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[5] Izvērtējusi lietas materiālus kopsakarā ar tiesību normām, tiesa nonāk pie secinājuma, ka pieteikums ir pamatots un apmierināms.

[6] Ar lietas materiāliem tiesa konstatē turpmāk norādītos faktiskos apstākļus:

[6.1] 2008.gada 30.oktobrī Stopiņu novada pašvaldības policijas inspektors *A.P.* sastādījis Administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.EO 201023 (turpmāk – Protokols) par to, ka 2008.gada 24.septembrī plkst.12.45 konstatēts, ka pieteicējs sev piederošā īpašumā */adrese/* neizpilda zemes apsaimniekošanas pasākumus, kas izpaužas kā zāles nepļaušana, lai tiktu novērsta kūlas veidošanās *(sk.lietas 40.lapu).*

[6.2] 2008.gada 2.decembrī Rīgas rajona Stopiņu novada domes Administratīvā komisija, izskatot administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.EO 201023, ir pieņēmusi lēmumu Nr.B82-31.434./08, ar kuru nolemts par LAPK 51.panta otrajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu pieteicēju sodīt ar naudas sodu Ls 150 *(sk.lietas 8.-9.lapu).*

[7] LAPK 51.panta otrajā daļā paredzēta administratīvā atbildība par zemes apsaimniekošanas pasākumu neizpildīšanu un zāles nepļaušanu, lai novērstu kūlas veidošanos. Par šādu pārkāpumu minētās tiesību normas sankcijā paredzēts administratīvais sods - naudas sodu fiziskajām personām no simt līdz piecsimt latiem, bet juridiskajām personām — no piecsimt līdz divtūkstoš latiem.

Saskaņā ar likuma „Par zemes lietošanu un zemes ierīcību" 30.panta 1. un 7.punktu zemes lietotājiem ir pienākums citu starpā nodrošināt zemes izmantošanu atbilstoši tiem mērķiem un noteikumiem, kādi paredzēti, to piešķirot; sakopt un uzturēt kārtībā lietošanā nodoto teritoriju, mežus, daudzgadīgos stādījumus, ēkas, ceļus, melioratīvās un citas būves. No minētā secināms, ka zemes lietotāja vispārīgais pienākums ir zemes apsaimniekošana tam paredzētajam zemes lietošanas mērķim, tostarp sakopjot un uzturot kārtībā lietošanā esošo zemi. Līdz ar to atzīstams, ka zāles nopļaušana, ietilpst zemes lietotāja vispārīgajos zemes apsaimniekošanas pienākumos, lai sakoptu un uzturētu lietošanā esošo zemi.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2004.gada 17.februāra noteikumu Nr.82 „Ugunsdrošības noteikumi" 3.punktu ikvienas personas pienākums ir nepieļaut ugunsgrēka izcelšanos vai darbības, kas var novest pie ugunsgrēka.

No minētā izriet, lai konstatētu administratīvā pārkāpuma sastāvu, jākonstatē, ka pieteicējs nav pildījis pienākumu sakopt un uzturēt kārtībā viņa īpašumā esošo teritoriju, nenodrošinot zāles nopļaušanu, lai novērstu kūlas veidošanos.

[8] No Pārsūdzētā lēmuma satura izriet, ka administratīvā pārkāpuma lieta par Protokolā konstatēto pārkāpumu izskatīta bez pieteicēja klātbūtnes.

Pārsūdzētā lēmuma 6.punktā norādīts: „Par komisijas laiku un vietu paziņots ierakstītā vēstulē 2008.gada 6.novembrī caur Ulbrokas pasta nodaļu,

saskaņā ar LAPK 268^1 pantu. Par neierašanās iemesliem *V.K.* nav darījis zināmu, kā arī nav prasījis atlikt lietas izskatīšanu."

No Protokola satura konstatējams, ka pieteicējs ar Protokola saturu ir iepazinies un Protokolu bez iebildumiem ir parakstījis. Protokols satur norādi par to, ka par lietas izskatīšanas vietu un laiku tiks nosūtīts uzaicinājums. Protokolā ir uzrādīta pieteicēja dzīvesvietas adrese: */adrese/*. No Valsts informācijas sistēmas „Iedzīvotāju reģistrs" iegūstamā informācija par pieteicēja deklarēto dzīves vietu sakrīt ar Protokolā norādīto pieteicēja dzīvesvietu: */adrese/*. Tādēļ secināms, ka atbildētājai bija zināma pieteicēja adrese, uz kuru nosūtāms uzaicinājums uz lietas izskatīšanu.

[9] No lietas materiāliem konstatējams, ka lietā nav strīda par to, ka pieteicējam uzaicinājums uz lietas izskatīšanu ierakstītā sūtījumā izsūtīts 2008.gada 7.novembrī no VAS „Latvijas Pasts" pasta nodaļas Ulbroka LV 2130 uz adresi */adrese/ (sk.lietas 16.lapā*), bet 2008.gada 11.decembrī saņemts atpakaļ ar VAS „Latvijas Pasts" atzīmi, ka beidzies glabāšanas termiņš, kā arī ar atzīmi, ka adresāts nav uz vietas, atstāts aicinājums. Uzaicinājums uz lietas izskatīšanu nosūtīts uz adresi, kas neatbilst Protokolā uzrādītajai un pieteicēja deklarētajai dzīves vietas adresi. Proti, atbildētāja sūtījumā kā pieteicēja dzīvesvietas adreses ielu ir norādījusi Bruņinieku ielu, taču gan protokolā gan Iedzīvotāju reģistra datu bāzē ir norādīta Biķernieku iela. Tādējādi atbildētājas pieļautās, iespējams pārrakstīšanās, kļūdas dēļ pieteicējs nav saņēmis uzaicinājumu uz lietas izskatīšanu, pieteicējs nav bijis informēts par lietas izskatīšanas laiku un vietu. Līdz ar to secināms, ka šīs administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanai nebija izpildījušies LPAK 260.panta trešajā daļā ietvertie nosacījumi, kādiem pastāvot, lietu var izskatīt bez tās personas klātbūtnes, kuru sauc pie administratīvās atbildības, un atbildētāja 2008.gada 2.decembrī, izskatot lietu bez pieteicēja klātbūtnes ir pieļāvusi procesuālu pārkāpumu.

[10] Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments ir norādījis, ka, vērtējot procesuālo tiesību normu pārkāpumus un to ietekmi uz procesa rezultātu, ir jānoskaidro, vai šis pārkāpums varēja ietekmēt administratīvā akta saturu. Ja pārkāpums varēja to ietekmēt, tas uzskatāms par būtisku (*Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2005.gada 15.marta spriedums lietā Nr.SKA- 0059-05, 14.punkts*).

Administratīvā procesa likuma 62.panta pirmajā daļā noteikts, ka lemjot par tāda administratīvā akta izdošanu, kurš varētu būt nelabvēlīgs adresātam vai trešajai personai, iestāde noskaidro un izvērtē adresāta vai trešās personas viedokli un argumentus šajā lietā. Minētā panta otrajā daļā ir paredzēti izņēmuma gadījumi, kādos personas viedokļa un argumentu noskaidrošana nav nepieciešama, proti, administratīvā akta izdošana ir steidzama un jebkura kavēšanās tieši apdraud valsts drošību, sabiedrisko kārtību, vidi, personas dzīvību, veselību vai mantu; gadījums ir objektīvi mazsvarīgs; no gadījuma būtības izriet, ka personas viedokļa noskaidrošana nav iespējama vai nav adekvāta.

Kā atzīts Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta tiesu praksē, procesa dalībnieka uzklausīšana ir nozīmīga procesuālā garantija, kas tiek piešķirta procesa dalībniekam. Tiesība tikt uzklausītam plašākā nozīmē nodrošina personas tiesības uz vispusīgu lietas izskatīšanu. Arī iepriekš savā praksē Senāts ir norādījis, ka administratīvā procesa dalībnieku uzklausīšana ir viens no svarīgākajiem procesuālā taisnīguma nodrošināšanas līdzekļiem (*sk., piemēram, Senāta 2004.gada 7.septembra sprieduma lietā Nr.SKA-120/2004 10.punktu*). Loģiskais pamatojums prasībai pēc uzklausīšanas ir apstāklī, ka uzklausīšanas stadijā jau pirms lēmuma pieņemšanas ir iespējams noskaidrot visas domstarpības un atrast pareizāko risinājumu (*sk. Senāta 2005.gada 7.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-171/2005 19.punktu*).

Tādējādi uzklausīšanas pienākuma neievērošanas gadījumā izvērtējama vai šāda procesuāla pārkāpuma ietekme uz procesa rezultātu, noskaidrojot, vai šis pārkāpums varēja ietekmēt administratīvā akta saturu.

Taču administratīvo pārkāpumu lietās piemērojamajās speciālajās tiesību normās – LPAK ietvertajā procesuālajās tiesību normās likumdevējs jau ir noteicis personas uzklausīšanas pienākumu kā obligātu priekšnoteikumu lēmuma pieņemšanai. LAPK 260.panta trešajā daļā noteikts, ka lietu bez personas klātbūtnes var izskatīt tikai tad, ja ir zināms, ka tai savlaicīgi paziņots par lietas izskatīšanas vietu un laiku, un ja no tās nav saņemts lūgums atlikt lietas izskatīšanu. Lietas izskatīšana bez personas klātbūtnes, ja tai nav paziņots par lietas izskatīšanas vietu un laiku saskaņā ar minēto tiesību normu ir pieļaujam tikai tad, kad iestājas atbildība par šā kodeksa $57.^{3}$, $149.^{10}$ pantā, $149.^{31}$ panta astotajā daļā paredzēto apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu un gadījumos, ja pārkāpums ceļu satiksmē fiksēts ar tehniskiem līdzekļiem (fotoiekārtas vai videoiekārtas), neapturot transportlīdzekli.

No iepriekš norādītā secināms, ka personas, kuru sauc pie administratīvās atbildības, neuzklausīšanu administratīvo pārkāpumu lietās, izņemot gadījuma, ja konstatēts LAPK $57.^{3}$, $149.^{10}$ pantā, $149.^{31}$ panta astotajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpums) likumdevējs ir atzinis par būtisku personas LAPK 260.panta otrajā daļā paredzēto procesuālo tiesību pārkāpumu (personai, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir tiesības piedalīties lietas izskatīšanā, izmantot advokāta palīdzību, iesniegt papildinājumus un izteikt lūgumus, kā arī pārsūdzēt lietā pieņemto lēmumu), kura dēļ lieta nevar tikt izskatīta un līdz ar to arī nevar tikt pieņemts lēmums par personas saukšanu pie administratīvās atbildības.

Ņemot vērā norādīto, secināms, ka lēmums administratīvā pārkāpuma lietā, kas pieņemts personai, kuru sauc pie administratīvās atbildības, nepiedaloties lietas izskatīšanā un par lietas izskatīšanas vietu un laiku personai nav paziņots, ir atzīstams par būtisku procesuālu pārkāpumu, kura dēļ lēmums ir atceļams.

[11] Ņemot vērā iepriekš šā sprieduma 9.punktā konstatēto, ka pieteicējam par lietas izskatīšanas laiku un vietu nav paziņots, tiesa atzīst, ka pārsūdzētais lēmums, ar kuru pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības par

LAPK 51.panta otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpumu izdarīšanu, ir atceļams.

[12] Saskaņā ar LAPK 239.panta pirmās daļas 7.punktu lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja līdz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas brīdim ir pagājuši šā kodeksa 37.pantā paredzētie termiņi. LAPK 37.pantā noteikts, ka administratīvo sodu var uzlikt ne vēlāk kā četru mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas, bet, ja pārkāpums ir ilgstošs, - četru mēnešu laikā no tā atklāšanas dienas. Ņemot vērā apstākli, ka no pārkāpuma konstatēšanas dienas ir pagājuši vairāk kā divi gadi, izskatāmā administratīvā pārkāpuma lietā lietvedība vairs nav pieļaujama, proti, nav pieļaujama lietas apstākļu noskaidrošana un personas saukšana pie administratīvās atbildības.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 3.punktu, Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 253.panta pirmo daļu, 289.-291.pantu, tiesa

nosprieda:

apmierināt *V.K.*, personas kods */personas kods/*, pieteikumu par Rīgas rajona Stopiņu pagasta Administratīvās komisijas 2008.gada 2.decembra lēmuma Nr.B82-31.434./08 atcelšanu;

atcelt Rīgas rajona Stopiņu pagasta Administratīvās komisijas 2008.gada 2.decembra lēmuma Nr.B82-31.434./08 ar tā pieņemšanas dienu un izbeigt lietu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā, Antonijas ielā 6, Rīgā.

Tiesnese (paraksts) S.Pone

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese_____ S.Pone
Valmierā, 2010.gada 29.novembrī